

זה ותעמד? שעמד הפסא על תומכו.

[ותעמד עד כאן] ותעמד, שהנה עד כאן ותעמד, ביחיד אחד. מפנין ולמטה הוא עולם הפהיר. ואם אמר, אוטם שני היבנים שהוליה אמר בך כמו זה? לא שהרי אוטם השים התחרבו עם אלו, משום שששת האזכורים של העולים הם ייחד.

ובא וראה, כל שניים עשר השבטים הם התקונית של נסota ישראל בעולם הזה, למן הארץ העליון השחור כמו שראי, ולהшиб את עקר הכל למוקמו. כל העולמות כמו אחד עומדים, ובזה נשלים העולים המוחזון כמו

שׁהעולים שלמעלה.

ישבר זבולון, כי נשלמו ששה בנים, ששת האזרדים של העולים. כמו כן בני השפחות הם ארבע, והתחבورو עם אלו, ואלו ארבעה קשרים שמתחברים בהם, ובארורה. ועל כן פותוב (מלכיט-א) וכל אהיליהם ביתה. אף על גב

שבני שפחות הם - ביתה.

רבי חזקיה אמר, אם בך, הרי נאמר, כל מה שהוליד העולים התחזון הויא פרווד, שהרי בתוב ומשם יفرد. מה אמר בירוש ובנימין? אם הוא אמר שעוזם אחד באלה - זה אינו, שהרי לא יצאו מן העולם העליון, והעולם התחזון - מה שהוליד, הוליד למטה ולא למעלה, ואם בך הוא פרוד.

בא רבי אבא ונש��ו. אמר לו, דבר זה הויא נסתר, שהרי העולים העליון התחזון בשנים עשר של אוטם משלו. אבל בא ראה סוד הדבר, בכל זמן הצדק מהעולם התחזון יוצא, ומשום בך נכס ומקנו יוציא, ומשום בך נבנה במקום הנה, והעקר הוא

ותעמד, רקיעמא ברסייא על סמכותי. (ותעמד עד הכא) ותעמד, דהא עד הכא, ותעמד ביהודה חד, מפני ולתפא עלמא דפירותא איהו. ואי תימא אינון תרין בנין ד AOLיתת לבתר, בגונא דא. לא, דהא אינון תרין באלין אהברו, בגין דשית טרין דעלמא בחדא אינון.

וთא חזי, בלהו תריסר שבטיין, תקוני דכנסת ישראל בhai עלמא נינהו, לאתתקנא נהורא עלאה אוכמא כמה דאתחזיז, ולאתבא עקרא דכלא לאטריה. בלהו עלמין בגונא חד קיימי, ובhai אשתקלל עלמא מתאה בגיןא דעלמא דלעילא.

ישבר זבולון, הכא אשתקלו שית בנין, שית טרין דעלמא. בגיןא דא, בני השפחות אינון ארבע, ואותברו באלין. ואلين ארבע קשרין דמתחרין בהו, ואוקמה, ועל דא כתיב, (מלכים א 2) וכל אחיהם ביתה, אף על גב דבני שפחות נינהו, ביתה.

רבי חזקיה אמר, אי הבי, הא אתמר כל מה AOLיד עלמא מתאה, פירותא איהו, דהא כתיב, (בראשית ב) ומשם יفرد, מה תימא בירוש ובנימין, אי תימא דעלמא חד בהני, לאו איהו. דהא לא נפקוי מעולם עלאה, וועלמא מתאה מה AOLיתת AOLיתת לתפא ולא לעילא, ואי הבי פירותא איהו.

אתה רבי אבא ונש��ה. אמר ליה מלחה דא סתים איהו, דהא עלמא עלאה אתפקן בתריסר דאינון מדיליה. אבל תא חזי, רזא דמלחה, בכל זמן הצדק מהעולם התחזון יפיק. ובאייל, ביה עיל ומניה נפיק. בגין בך, אהבני באתר דא, ועקרא הוא לעילא ועקרא

למעלה, והעקר הוא למטה, ואכן ט גנום בו יוצא] והוא פמיד בעולם הפתחון לעולם, כתוב ויהי ביצאת נפשה כי מטה.

בא ראה, בעולם הפתחון הנה, האידיק נכנס בו וממנו יוצא. כשהנכנס הוא בסוד של יוסף הצדיק, וכש יוצא הוא בסוד של בנימין. זהו שכתוב ויהי ביצאת נפשה כי מטה. מי נפשה? זהה האידיק שיצא ממנה.

זהו בנימין, נקרא בן אוני, שחשהה שהולדה למטה בעולם הפורוד, ונשארו אחד עשר באוטם למעלה. מה כתוב? ואביו קרא לו בנימין, בן ימין. שהרי התעללה למעלה בעולם העליון. שפאشر נאבר יוסף, בנימין החלים את מקומו. ועל כן האידיק נכנס ויצא בעולם הפתחון. משום לכך יוסף ובנימין ביצאת נפשם עשר, כמו שלמעלה ביהור אחד.

הפעם אורקה את ה'. רבינו שמعون פתח ואמר, (תהלים קיא) אורקה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה. בכל לבב? בכל לב היה ציריך להיות! אלא דור בסוד עליון של השם הקדוש רצה להזות לקדוש ברוך הוא. אורקה ה' בכל לבב - ביצר טוב וביצר רע, ואלו שני האידים, אמר ימין ואחד שמאל.

בסוד ישרים ועדה - אלו הם שאר האידים של העולם הזה, שהרי לבב פמו אפוזן ודרום. בסוד ישרים - אלו הם שאר צדדי העולם, שהם ששה כמו של מעלה. ועדה - וזה המוקם שעלה יהורה, ובתווב (תהלים קלט) ועדתי זו אלמדם. ובתווב (הושע יט) ויהודה עד רך עם אל וגור. כתיב (תהלים קלט) אליך לך לבי נגד אליהם אוזמך. פאן במקום אחד

הוא למתפה, (ס"א צדיק בה עיל ביה נפיק) ובעלמא מתפה (דף גונה ע"ב) והוא ביצאת נפשה כי מטה. (בראשית לה)

הא חזי בהאי עלמא מתפה, צדיק בה עיל ומגיה נפיק, פד עיל, והוא ברזא דיוסף הצדיק, פד נפיק ברזא דבנימין הדא הוא דכתיב, (בראשית לה) והוא ביצאת נפשה כי מטה. מאן נפשה, לא צדיק דנפיק מנה.

ורא בנימין, נקרא בן אוני, דחשיבת דואלית למתפה בעלם דפירות, ואשתארו חד סרי באנוון לעילא. מה כתיב ואביו קרא לו בנימין בן ימין, הדא אסתלק לעילא בעלם עלה. דבבד את אידי יוסף, בנימין אשלים אתריה. ועל לא צדיק בעלם מתפה עיל ונקפק, בגין כף יוסף ובנימין וכלהו תריסר, בגונא דלעילא ביהור חד.

הפעם אורקה את ה', (בראשית לט) רבוי שמעון פפח ואמר, (תהלים קיא) אורקה ה' בכל לבב ישרים ועדה, בכל לבב, בכל לב מיבעי ליה. אלא, דוד ברזא עלה דשמא קדישא, קא בעי ליה לאורה ליה לקדשא בריך הוא, אורקה ה' בכל לבב ביצר טוב וביצר רע, ואליון טרין, חד ימיא וחד שמאלא.

בסוד ישרים ועדה, אלין איינו שאר טרין דהאי עלמא, הדא לבב, בגונא דדרום וצפון. בסוד ישרים, אלין איינו שאר טרין עלמא, דאיןון שית בגונא דלעילא. ועדה, לא הוא אמר דיהודה, ובתיב, (תהלים קלט) ועדה, הדעתי זו אלמדם. ובתיב, (הושע יט) ויהודה עוד רד עם אל וגור. כתיב (תהלים קלט) אורך בכל לבי נגד אליהם אוזמך, הכא באטר חד קאמר, דכתיב נגד אליהם אוזמך. הדא לגבי האי